

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 161

A. TITEL

*Verdrag betreffende de gedwongen of verplichte arbeid, 1930
(Verdrag Nr. 29 aangenomen door de Internationale Arbeids-
conferentie in haar veertiende zitting);
Genève, 28 juni 1930*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn bij Koninklijk besluit van 27 april 1933 bekendgemaakt in *Stb.* 236.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst op enkele punten wijzigde, zie onder rubriek J.

C. VERTALING

De vertaling van het Verdrag in het Nederlands is bij Koninklijk besluit van 27 april 1933 bekendgemaakt in *Stb.* 236. Zie onder rubriek J voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst wijzigde.

D. GOEDKEURING

De artikelen 1 en 2 van de Wet van 26 januari 1933 (*Stb.* 26) luiden:

„Artikel 1. Wordt goedgekeurd het nevens deze wet in afdruk gevoegde in de veertiende zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond aangenomen ontwerp-verdrag betreffende den gedwongen of verplichten arbeid.

Artikel 2. Bij de bekrachtiging van het in artikel 1 bedoelde ontwerp-verdrag zullen ten aanzien van *Nederlandsch-Indië* de volgende verklaringen worden afgelegd:

a. dat artikel 3 van het ontwerp-verdrag voor dat gebied buiten toepassing zal blijven. Echter zullen in alle gevallen de centrale bevoegde autoriteiten van het betrokken gebied de verantwoordelijkheid dragen voor het gebruik maken van gedwongen of verplichten arbeid;

b. dat met betrekking tot artikel 4 van het ontwerp-verdrag de bepalingen van het ontwerp-verdrag voorshands niet zullen worden toegepast op de diensten, door de opgezetenen der zoogenaamde particuliere landerijen in *Nederlandsch-Indië* verricht ten behoeve van de eigenaren."

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Koloniën DE GRAAFF, de Minister van Economische Zaken en Arbeid T. J. VERSCHUUR en de Minister van Buitenlandse Zaken BEELAERTS VAN BLOKLAND. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1931/32 — 249; Bijl. *Hand.* II 1932/33 — 18; *Hand.* II 1932/33, blz. 45 t/m 50; Bijl. *Hand.* I 1932/33, nr. 18; *Hand.* I 1932/33, blz. 162.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 27 hun bekrachtiging doen registreren door de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Ierland	2 maart 1931
Liberia	1 mei 1931
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Britannië en Noord-Ierland ¹⁾ ²⁾	3 juni 1931
Zweden	22 december 1931
Australië	2 januari 1932
Denemarken	11 februari 1932
Noorwegen	1 juli 1932
Spanje	29 augustus 1932
Bulgarije	22 september 1932
Japan	21 november 1932
Zuidslavië	4 maart 1933
Nederland ³⁾	31 maart 1933
Chili	31 mei 1933
Nicaragua	12 april 1934
Mexico	12 mei 1934
Italië	18 juni 1934
Finland	13 januari 1936
Frankrijk	24 juni 1937
Nieuw-Zeeland	29 maart 1938
Zwitserland	23 mei 1940
België	20 januari 1944

Venezuela	20 november 1944
Argentië	14 maart 1950
Ceylon	5 april 1950
Griekenland	13 juni 1952
Viet Nam	6 juni 1953
Cuba	20 juli 1953
Ecuador	6 juli 1954
India	30 november 1954
Birma	4 maart 1955
Israël	7 juni 1955
Egypte	29 november 1955
Hongarije	8 juni 1956
de Bondsrepubliek Duitsland	13 juni 1956
de U.S.S.R.	23 juni 1956
Portugal	26 juni 1956
de Oekraïne	10 augustus 1956
Wit-Rusland	21 augustus 1956
de Dominicaanse Republiek	5 december 1956
Honduras	21 februari 1957
Brazilië	25 april 1957
Marokko	20 mei 1957
Roemenië	28 mei 1957
Iran	10 juni 1957
de Soedan	18 juni 1957
Albanië	25 juni 1957

1) Met inbegrip van de Kanaaleilanden en het eiland Man.

2) Het Verdrag is ook van kracht voor Ghana.

Ghana werd op 6 maart 1957 onafhankelijk en werd op 20 mei 1957 lid van de Internationale Arbeidsorganisatie. Ghana verklaarde op laatstgenoemde datum zich gebonden te achten door een aantal Arbeidsverdragen die door het Verenigd Koninkrijk op de Goudkust toepasselijk waren verklaard, waaronder het onderhavige.

3) Het Verdrag is ook van kracht voor Indonesië. De Republiek Indonesië werd op 12 juni 1950 lid van de Internationale Arbeidsorganisatie en verklaarde op 31 mei 1951 zich gebonden te achten door vier door Nederland bekrachtigde Arbeidsverdragen (Nrs. 19, 27, 29 en 45) (Vgl. ook „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 104, blz. 347 en 348).

G. INWERKINGSTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 28, lid 2, op 1 mei 1932 in werking getreden voor Ierland en Liberia. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 28, lid 3, twaalf maanden na de aldaar aangegeven data in werking getreden of zullen zij nog na verloop van genoemde termijn in werking treden.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zijn de bepalingen van het Verdrag voor het gehele Koninkrijk op 31 maart 1934 in werking getreden (zie hiervoor ook onder rubriek H).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 26 van het Verdrag en artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag ongewijzigd toepasselijk verklaard door Australië, Denemarken, Spanje, Nieuw-Zeeland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland op hun respectieve buiten het moederland gelegen gebieden, door Italië op Italiaans Somaliland en door Japan op de door de Volkenbond aan Japan in mandaat gegeven gebieden in de Stille Oceaan. De bepalingen van het Verdrag zijn door België met wijzigingen¹⁾ toepasselijk verklaard op de Congo en Roenda-Oeroendi, en door Frankrijk op de buiten het moederland gelegen Franse gebieden onder voorbehoud van zekere wijzigingen voor enkele artikelen van het Verdrag, welk voorbehoud is ingetrokken bij een verklaring welke op 26 juli 1954 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau is geregistreerd. Ten aanzien van Marokko en Tunesië had Frankrijk zich bij de bekrachtiging een beslissing omtrent toepasselijkheid van het Verdrag op die gebieden voorbehouden.

In overeenstemming met dezelfde artikelen is, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, het Verdrag door Nederland ten tijde van de bekrachtiging ongewijzigd toepasselijk verklaard op Suriname en Curaçao en met wijzigingen op Nederlandsch-Indië, zulks overeenkomstig artikel 2 van de Wet van 26 januari 1933 (zie hiervoor onder rubriek D). Bij een verklaring welke op 26 oktober 1956 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau is geregistreerd is het destijds gemaakte voorbehoud ten aanzien van Nederlands Nieuw-Guinea ingetrokken.

¹⁾ Het Verdrag is op de Congo en Roenda-Oeroendi toepasselijk met de volgende wijzigingen:

„I. Les textes ci-après sont substitués aux alinéas a) et c) de l'article 2:

a) Tout travail ou service exigé en vertu des lois sur le service militaire obligatoire et affecté à des travaux d'un caractère purement militaire, ou à des travaux d'intérêt public ensuite d'une décision des autorités compétentes;

c) Tout travail ou service exigé d'un individu comme conséquence d'une décision judiciaire, quelle qu'en soit la nature, ou d'un individu incarcéré en vertu d'une décision de l'autorité administrative agissant en vertu de la loi, à la condition que ce travail ou service soit exécuté sous la surveillance et les contrôles des autorités publiques.

II. Les textes ci-après sont ajoutés à l'article 19:

En dérogation aux dispositions du paragraphe 1, les autorités compétentes pourront, dans le cas où une telle mesure sera justifiée par la paresse ou l'imprévoyance de la population, autoriser le recours aux cultures obligatoires, à titre de mesure d'enseignement agricole, mais sous la réserve que:

a) La contrainte ainsi imposée sera temporaire et cessera dès que les collectivités auxquelles elle s'applique auront pris l'habitude de ces cultures;

b) La contrainte ne sera appliquée que pour la culture de terres sur lesquelles il existe des droits au profit des collectivités ou des individus intéressés;

c) Les produits des cultures ainsi imposées et tous les bénéfiques qui pourront provenir de la vente de ces produits resteront la propriété des individus ou des collectivités intéressés;

d) Toutes les mesures nécessaires seront prises pour assurer la vente des produits aux meilleures conditions;

e) Toutes les mesures nécessaires seront prises pour protéger la collectivité et les individus intéressés contre toute tromperie de la part des acheteurs des produits, notamment grâce à la détermination d'un prix minimum d'achat et à des règlements concernant le pesage et le paiement des produits.

En dérogation aux mêmes dispositions, les autorités compétentes pourront autoriser le recours aux plantations obligatoires d'essences forestières en vue du reboisement."

Een vertaling van deze verklaring luidt als volgt :

I. De volgende bepalingen komen in de plaats van het gestelde in artikel 2, onder a) en c):

a) Elke arbeid of dienst die gevorderd wordt krachtens de wetten op de verplichte militaire dienst en die aangewend wordt voor werken die een zuiver militair karakter dragen of die aangewend wordt voor werken van openbaar belang ingevolge een beslissing van de bevoegde autoriteiten;

c) Elke arbeid of dienst van een persoon, gevorderd als gevolg van een gerechtelijke beslissing van welke aard ook, of van een persoon die in hechtenis is gesteld krachtens een beslissing van de administratieve autoriteit optredend krachtens de wet, op voorwaarde dat die arbeid of dienst wordt verricht onder opzicht en toezicht van de openbare macht.

II. De volgende bepalingen worden toegevoegd aan artikel 19:

In afwijking van de bepalingen van het eerste lid kunnen, in geval de traagheid of de kortzichtigheid van de bevolking een zodanige maatregel rechtvaardigen, de bevoegde autoriteiten toestemming verlenen om tot gedwongen cultures over te gaan bij wijze van landbouwkundig onderricht, doch op voorwaarde:

a) dat de aldus opgelegde dwangmaatregel van tijdelijke aard zal zijn en beëindigd zal worden zodra de gemeenschap waarop de dwangmaatregel van toepassing is zich aan deze cultures zal hebben gewend;

b) dat de dwangmaatregel slechts zal worden toegepast voor cultures op grond waarop rechten bestaan ten bate van de betrokken gemeenschap of personen;

c) dat de produkten van de aldus belaste cultures en alle voordelen welke kunnen voortvloeien uit de verkoop van die produkten het eigendom zullen blijven van de betrokken personen of gemeenschap;

d) dat alle noodzakelijke maatregelen genomen worden om de verkoop van de produkten tegen de beste voorwaarden te waarborgen;

e) dat alle noodzakelijke maatregelen genomen worden om de betrokken gemeenschap en personen te beschermen tegen ieder bedrog door kopers van de produkten, met name door vaststelling van minimumprijzen en door regelingen betreffende het wegen en de betaling van de produkten.

In afwijking van dezelfde bepalingen kunnen de bevoegde autoriteiten toestemming geven om over te gaan tot verplichte aanplantingen van bomen met het oog op herbebossing.

J. GEGEVENS

De oorspronkelijke tekst van het Verdrag, zoals aangenomen op 28 juni 1930 en afgedrukt in Bijl. *Hand.* II 1931/32 — 249, *Stb.* 1933, 26 en *Stb.* 1933, 236, is herzien door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80); zie voor laatstgenoemd Verdrag *Trb.* 1957, 181.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 612. De gewijzigde Engelse en Franse tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 39, blz. 56 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in de preambule en elders in het Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1953, 130.

Uitgegeven de eenentwintigste september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.